

7.10.1995

סמדר הי,

הבוקר עוד מעט עולה פה בלבנון, ועוד פעם יכסה ערפל את כל הארץ ורק פסגות ההרים יראו מבעדו, יוצרות מבט קודר ומכושף, כאילו זאת תפאורה או תמונה מסיפור או סרט אגדות. מדרום הבופור ממלא את תפקיד הרע, נישא, אפל ומאיים מעל הערפל. אחר כך תתחיל לעלות השמש ותצבע את השמיים מאחורי החרמון בגוונים רבים של ורוד ואדום, ותהפוך את הערפל לשטיח לבן ולא מאיים. לבסוף תעלה השמש, תיגלה, והערפל יתפזר ושוב פעם יהי אפשר לראות את לבנון, יפהייה ופראית.

שוב ושוב אני מוצא את עצמי נדהם מהעוצמה של הנוף במקום הזה, מההבדל בין ההרים, העמקים והואדיות, הבדל כל כך גדול עד שקשה לעמוד על היחס שביניהם. גם הכפרים והעיירות כאן הם פסיפס לא מובן לפעמים. על הר אחד אפשר לראות כפר עם כנסייה גדולה וצריח אדום, שגורם לכפר להיראות אירופאי, ומולו יש בתים ערביים טיפוסיים. וילות חדישות ומולן כנסיות, ובתים עתיקים (מהמאה שעברה חלקם, או לפחות מתחילת זו) לעומת בניינים גבוהי קומה חדשים. הכל כאן הוא מעין אשליה. מול המקום בו אני יושב, על גבעה, יש וילה יפה עם גן גדול ורעפים אדומים. ממש פסטורליה. אבל אם מסתכלים מקרוב רואים את פגיעות הכדורים על פני כל הבית, ומגלים שהגן מוזנח כיוון שאף אחד כבר לא מעיז לגור שם, בקירבה כל כך מסוכנת אל המוצב. קשה לי מאד לשים את האצבע על ההרגשה המדויקת שיש לי כשאני נמצא כאן, מעין עצב עמוק מהול בגעגוע כל כך עמוק, עד שלפעמים זה פשוט כואב. ופחד כמובן. מוזר, אבל הפחד לא מפריע לי בכלל, הוא חלק מהעצב והגעגוע, ולכן הוא מלווה אותי כל הזמן אבל לא ישירות, אלא במעין התגנבות יחידים, כך הוא מופיע כשאתה לבד עם עצמך. והכוונה היא לא ללבד פיזית, אלא כשאני עוצר רגע וחושב על הבית או על החברים, או על סיפור אהבה שעוד לא התחלתי עדיין. ככה הזמן עובר לו לאט, ואני כבר לא יכול לחכות לחזור הביתה. סמדר, אני לא רוצה לגרום לך עוד רגע לבכות יחד אתי... זו סתם בוודאי השעה הזו (לפנות בוקר) שגורמת לי "התרוממות" נפש... כי בסך הכל די שקט פה (טפו, טפו) והתנאים שלנו די טובים, יש טלביזיה וגם וידיאו ואני רואה המון סרטים. האחרון היה סרט בשם "מציאות נושכת" סרט מצויין! פשוט אהבתי. אם לא ראית עדיין אז כדאי לך מאד. (אגב, שמת לב לניקוד? אין לי מושג אם ניקדתי נכון...) אני מקווה לראות אותך בקרוב, וכן, אני מתכוון לבוא לסעד לשבת או משהו כזה. והפעם אני באמת אבוא... אני אנסה ליצור אתך קשר לפני כן, אז תשימי לב להודעות בבית אם אני לא אתפוס אותך ישירות. אני מקווה שהכל בסדר אצלך בבית, בצבא-עבודה ובכלל. תמסרי ד"ש לכולם ובמיוחד ללולו אם תראי אותו. זהו לעכשיו, אני צריך לישון קצת אז להתראות בקרוב.

אבי

נ.ב, אני מקווה ששמוליק יצא בסדר במשפט.

נ.ב 2, רציתי לצייר קצת נוף, אבל תשפטי בעצמך אם זה דומה... (לא קשה, מה?...) ...